

Donderdag 12 juni 1958

De twintig kilometer naar **Boskoop** werden in „beste tijd” afgelegd

EVEN BRAK DE ZON DOOR en dat veranderde alles

Het ging ineens allemaal veel blijer en vrolijker, er kon weer een spontaan lied af, het lopen ging weer zoveel gemakkelijker, het was ineens of het lang niet zo guur was als de vorige avond, kortom de Avondvierdaagse had zichzelf teruggevonden.

En het is, of de duizenden kijkers langs de route dat voelen. Ze staan met veel plezier te kijken, ze vinden het gezellig het wandellegioen te zien voorbijtrekken.

En wanneer er, zoals in Boskoop en Waddinxveen, nog muziek bij is ook, wel, dan laat je die twintig kilometer toch nog vrij vlot onder de schoenzolen doorgaan.

Dan ben je een half uur vroeger binnen dan je had verwacht. En je gaat eens bij de Tunnel kijken naar de binnenkomst van de anderen.

Voor wie rond kijkt is het een verkenningstocht

Wat het landschap betreft is het moeilijk te zeggen welke avond de tocht het mooist is. Smalle wegen zijn er elke avond, weilanden ook, maar toch is het landschap telkens anders. Je ziet steeds nieuwe dingen aan het land, zo op je gemak kuierend ga je wat leren begrijpen van het boerenbedrijf, waarop de arbeid in deze tijd van het jaar nog tot laat doorgaat.

Zo was het in het oud-Reeuwijkse, zo was het in Boskoop en ook in Waddinxveen. Maar Boskoop heeft nog wat extra's. Zijn boomkwekerijen, waarop teer groen uit de grond schiet, in wonderlijke mooie schakeringen. De hele natuur en al dat werd begint te leven, is geen dood begrop meer.

Het „Boskoop, kwekerscentrum” uit de aardrijkskundeboekjes heeft inhoud gekregen.

Hefbrug

Gezellig druk was het overal langs de route.

In Reeuwijk, langs de landwegen, waarlangs, in Boskoop bewoners een haag vormden, in Boskoop, waar het rijen dik stond en de drumband van „Excelsior” de wandelaars doorloodste en in Waddinxveen, waar het nog drukker was en „Concordia” voor het eerst voor een feestelijke doortocht zorgde.

En dat beetje vrolijkheid mocht er wel bij, want het wachten duurde de wandelaars lang, wachten voor de hefbrug, die een keer of twee, drie achter elkaar open moest.

Jonge tijd

De ouderen zullen hebben teruggedacht aan hun jonge tijd, toen al dat lopen heel gewoon was en zij eigenlijk niets anders deden als zij ergens heen moesten.

Wie naar Gouda of naar Stolwijk moest deed het wandelend. De jongen ging in die oude tijd al vroeg op pad naar zijn meisje, omdat het een flink stuk lopen was.

Misschien komt het daardoor, dat de oudjes, zo'n plezier hebben inde mars en tot allerlei verhalen komen over dat gulden verleden, want zo zien ze het graag.

Pepermunt

Waddinxveen heeft een uniek „kijkpunt” in de Avondvierdaagse. Het was alsof de junioren langs tribunes liepen, zo druk was het op de opritten naar de hefbrug – het verste punt voor de jeugd – waarlangs de jeugd beneden tippelde. En melk dronk. „Als je wandelt kan je wel wat meer hebben dan driekwart kan per man”. Zei een padvindstertje. Ze gooide, het rietje weg en als een Hollandse nieuwe ging de melk het keelgat in. Knabbelend op een paar – eveneens aangeboden – pepermunten ging het verder langs de Gouwe, waar het wel een stuk frisser was dan in de polder, maar waar de moed er in bleef. Vooral toen op de Paralellweg, in de tunnel en op en om Kleiwegbrug zovelen waren gekomen om deze „demi-intocht” mee te maken. Om half negen waren de eerste binnen. Met een „nog een nachtje slapen” en dan is 't intocht ging de jeugd naar huis.

Ries Broekhuijzen (DVT)
Het enige wat me goed is bij gebleven een bekertje melk tegenover Jansen de ijsboer in Boskoop.
En een pakje sigaretten bij Dobbelman in Waddinxveen.

bron: Goudsche Courant 1958

Realisatie: C. Vermeulen

www.goudanet.nl

dossier SPORTSTAD, juli 2012.

